

ПРОБЛЕМИ УПОВІЛЬНЕННЯ ОБІГУ ОБОРОТНИХ КОШТІВ У МОЛОЧНІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Протягом перехідного періоду найважливішими факторами стабілізації економіки є прискорення оборотності коштів та оптимізація співвідношення тривалості перебування їх у сфері виробництва й у сфері обігу. Використовуючи ці фактори, можна вивільнити частину оборотних коштів. При цьому з обігу вивільняються не тільки грошові ресурси, а й матеріальні цінності, і використати їх можна як джерело інвестицій для розширення виробництва в галузі.

На швидкість обігу коштів підприємства впливають фінансове становище, господарські зв'язки, діяльність збутового, постачального та облікового відділів. Крім того, на швидкість обігу впливають сфера діяльності підприємства, економічне становище і законодавча база країни.

Сьогодні в Україні спостерігаються втрати підприємствами оборотних коштів через недосконалу податкову політику держави. При такому стані використання кредитних ресурсів для розширення виробництва пов'язане з високим рівнем ризику. Тому банки вкладають кредитні ресурси переважно у сферу обігу, а не виробництва. Внаслідок сукупного впливу цих факторів знижуються обсяги виробництва, скорочуються прибутки, підвищуються ціни на вироблювану продукцію і, отже, ми маємо низький рівень реалізації (за даними Мінстату України станом на 1 січня 1997 р. на підприємствах перебувало 82% грудневого випуску сиру, 56% тваринного масла), а також затримку оплати за уже реалізовану продукцію.

Затримка торговельними організаціями розрахунків з виробниками молочних продуктів – це опосередковане кредитування торгівлі. Якщо припустити, що короткотермінові кредити видаються під 60% річних, то

можна зазначити, що молочна промисловість втрачає 2,5% суми реалізації з кожної затримки виплати на два тижні.

Обтяження оборотних засобів підприємства матеріальними запасами, готовою продукцією «заморожує» і без того обмежені фінансові кошти, збільшуючи взаємні неплатежі, ускладнюючи виробничу діяльність підприємства, і може знизити економічну ефективність впроваджуваних у виробництво прогресивних організаційно-технічних і технологічних змін.

Узагальнюючи все вищевикладене, можна сказати, що на період оборотності обігових коштів безпосередньо впливають:

тривалість виробничого процесу і терміни реалізації продукції (чим вони більші, тим повільніше обертаються оборотні кошти);

обсяги виробництва;

сезонність у виробництві (у випадку значних сезонних коливань підприємство намагається збільшити кількість виробничих запасів, а це призводить до сповільнення оборотності обігових коштів);

розмір доданої вартості в обсязі реалізації продукції.

Висновки. Зниження коефіцієнта оборотності й відповідне збільшення тривалості обороту – це низькі ефективність роботи підприємства, фінансове становище, платоспроможність, ліквідність, розмір доходу, рентабельність виробництва. Тому конче потрібний контроль за рухом оборотних коштів. Він має стати одним із напрямів управлінської роботи.